

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 169/2016
03.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног М.Л., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног М.Л., адвоката В.О., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Краљеву Км 31/15 од 07.12.2015. године, у седници већа одржаној 03.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца малолетног М.Л., адвоката В.О., поднет против правноснажног решења Вишег суда у Краљеву Км 31/15 од 07.12.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву Км 31/15 од 07.12.2015. године одређено је да се адвокату В.О., као браниоцу по службеној дужности малолетног М.Л., исплати на име награде за одбрану по службеној дужности износ од 13.875,00 динара на терет буџетских средстава суда у року од 60 дана од правноснажности овог решења.

Решењем Вишег суда у Краљеву Квм 1/16 од 15.01.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног М.Л., адвоката В.О., изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Км 31/15 од 07.12.2015. године.

Против наведеног правноснажног решења Вишег суда у Краљеву Км 31/15 од 07.12.2015. године, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац по службеној дужности малолетног М.Л., адвокат В.О., због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења у смислу навода из захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости, под условима прописаним у том законуку.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом става 2. истог члана прописано да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а ставом 3. истог члана је прописано да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач.1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Дакле, сходно цитираним законским одредбама, бранилац захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек, из разлога прописаних у члану 485. став 4. ЗКП, може поднети искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона на штету окривљеног.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају бранилац по службеној дужности малолетног М.Л., захтев за заштиту законитости поднео, јер је правноснажним побијаним решењем, којим је одлучивано о накнади његових трошкова у предметном поступку као браниоца по службеној дужности, повређен закон, то је овај суд, захтев оценио као недозвољен, с обзиром на то да бранилац нема овлашћење за подношење захтева за заштиту законитости у своју корист, већ само у корист окривљеног.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези чл. 483. и 71. тачка 5) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.